

Arrest

nr. 40 900 van 26 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, verklarende Iraaks staatsburger van Koerdische origine te zijn afkomstig uit Kirkuk, Centraal-Irak, vroeg een eerste keer het statuut van vluchteling aan bij de Belgische autoriteiten op 20 december 2005. U was op dat ogenblik minderjarig. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) nam op 24 april 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende tegen deze beslissing van het CGVS een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (verder RvV). In het arrest van de RvV, dd. 24 augustus 2007, werd u eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 10 april 2008 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) de welke werd afgesloten met een beslissing tot weigering van in overwegingname van de asielaanvraag (bijlage 13quater).

Op 25 augustus 2008 diende u een derde asielaanvraag in op basis van nieuwe documenten. Inzake deze derde asielaanvraag, waarbij u zich op dezelfde feiten als uw eerste asielaanvraag baseerde en bijkomende documenten neerlegde om uw afkomst uit Kirkuk te bewijzen, nam het CGVS op 16 december 2008 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingstatus. U diende tegen deze beslissing van het CGVS een beroep in bij de RVV die op 10 maart 2009 uw beroep verwierp. Het door u tegen de beslissing van de RVV ingestelde beroep bij de Raad van State werd op 4 mei 2009 verworpen.

Op 10 juni 2009 diende u in België vervolgens een vierde asielaanvraag in. U stelt dat u zich nog steeds baseert op dezelfde problemen als uw eerste asielaanvraag en legt ter staving daarvan als nieuwe element een origineel Iraaks paspoort neer om te bewijzen dat u uit Irak komt en in Kirkuk woonde.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS op 24 april 2007 werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van het ongeloofwaardige karakter van uw verklaarde verblijf in Kirkuk en het door u ingeroepen asielrelaas waarbij uw familie gevisieerd zou worden door opstandelingen. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de RVV die uw beroep op 24 augustus 2007 verwierp. Uw tweede asielaanvraag werd op 18 juni 2008 door de DVZ afgesloten met een beslissing tot weigering van in overwegingname van uw asielaanvraag. Uw derde asielaanvraag die u op 25 augustus 2008 indiende en waarbij u zich op dezelfde feiten baseerde als tijdens uw eerste asielaanvraag en u uw afkomst en verblijf in Kirkuk trachtte aan te tonen met nieuwe documenten werd op 23 december 2008 door de Commissaris-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingstatus. Immers, bleek dat de door u neergelegde identiteitsdocumenten (identiteitskaart en nationaliteitsbewijs) waarmee u uw afkomst uit Kirkuk wilde aantonen volledige vervalsingen bleken te zijn. Het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing bij de RVV werd op 10 maart 2009 verworpen. Het door u bij de Raad van State ingestelde beroep tegen de beslissing van de RVV werd op 4 mei 2009 eveneens verworpen.

Wat betreft uw vierde asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat u in het kader van deze asielaanvraag stelt dat u zich nog steeds baseert op de feiten van uw eerste asielaanvraag (CGVS, p. 2) en dat u als nieuw element een Iraaks paspoort heeft (administratief dossier, groene map, stuk 1) om enerzijds uw Iraaks staatsburgerschap aan te tonen en om anderzijds uw afkomst uit Kirkuk te bewijzen (CGVS, p. 2-3). Uw Iraaks staatsburgerschap is echter geen onderwerp van discussie geweest tijdens uw eerdere asielaanvragen en dit in tegenstelling tot uw verklaarde verblijf in Kirkuk, zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde kopies van de beslissingen van uw eerdere asielaanvragen (administratief dossier, blauwe map, stuk 1). Het neerleggen van een Iraaks paspoort dat is uitgegeven in Bagdad met vermelding van Al-Tamim als geboorteplaats wijzigt hier niets aan. Het is niet omdat men geboren is op een welbepaalde plaats, dat men er ook gewoond en geleefd heeft. Bovendien dient er aangaande het paspoort te worden opgemerkt dat uit het analyserapport van de Federale Politie (administratief dossier, blauwe map, stuk 2) blijkt dat er **frauduleuze wijzigingen zijn aangebracht aan het paspoort door middel van een fotoverandering**. Hierdoor maakt u het het CGVS onmogelijk om uw ware identiteit vast te stellen.

Het feit dat u vervalste identiteitsdocumenten heeft neergelegd, doet vermoeden dat u doelbewust heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden.

Een bijkomende verzwarende omstandigheid is bovendien dat er vastgesteld moet worden dat u niet aan uw proefstuk toe bent wat betreft het neerleggen van valse documenten. Zoals reeds aangegeven, legde u tijdens uw derde asielaanvraag een valse identiteitskaart en valse nationaliteitsbewijs neer om uw afkomst uit Kirkuk te bewijzen. Een kopie van de desbetreffende documenten en een kopie van de analyseverslagen van de Federale Politie werden in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd (administratief dossier, blauwe map, stuk 3 & 4). Door de vaststelling dat u niet enkel tijdens uw derde asielaanvraag maar ook tijdens uw vierde asielaanvraag uw afkomst uit Kirkuk tracht aan te tonen met vervalste documenten, kan de oprechtheid van uw asielaanvraag ernstig in twijfel worden getrokken. In elk geval kan, op basis van deze valse documenten, de appreciatie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Kirkuk, niet worden gewijzigd.

Uit wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat u, met het nieuwe element voor uw vierde asielaanvraag, in casu een vervalst Iraaks paspoort, er niet in bent geslaagd een gegronde vrees

voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 aannemelijk te maken. U slaagt er evenmin in om aannemelijk te maken of u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aangezien het CGVS, daarin gevolgd door de RVV, reeds tijdens uw eerste en tweede asielaanvraag stelde dat er weinig geloof kon worden gehecht aan uw vertrek uit Sulaymaniya en uw latere verblijf en problemen in Kirkuk, moet de beoordeling van uw eventuele nood aan subsidiaire bescherming bijgevolg worden beoordeeld ten opzichte van de regio Noord-Irak. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (administratief dossier, blauwe map, stuk 5), is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker citeert de artikelen van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder Vreemdelingenwet) in verband met de erkenning als vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij meent dat zijn leven wel degelijk in gevaar is in Irak en dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

Verzoeker werpt op dat hij nooit loog over zijn identiteit en nationaliteit. De bestreden beslissing bevestigt dat zijn nationaliteit niet ter discussie staat. Verzoeker betwist een vals paspoort te hebben voorgelegd. Hij werpt op dat het feit dat de politie bepaalde manipulaties vaststelt niet a fortiori betekent dat dit bedrieglijke handelingen waren. “*De foto was misschien oorspronkelijk niet goed aangebracht, enz*”. Hij verzoekt de procedure op te schorten tot hij van de Irakese ambassade de bevestiging krijgt van de authenticiteit van het paspoort aangezien de beslissing volledig is gestoeld op de vaststellingen over het document.

Verzoeker verwijst vervolgens naar de talrijke informatiebronnen die bestaan met betrekking tot de huidige situatie in Irak. De situatie in Centraal-Irak is zeer ernstig met een reëel risico op ernstige schade omwille van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, tot gevolg. Hij verwijst specifiek naar de *UNHCR Return advisory and position on international protection needs of Iraqis outside Iraq* (december 2006), de *Guidelines on the treatment of Iraqi asylum seekers and refugees in Europe* (april 2007) en de *Nieuwsbrief Terugkeerpraktijk* van Vluchtelingenwerk Vlaanderen. Bij aangetekend schrijven van 9 maart 2010 brengt verzoeker twee attesten bij van de Iraakse ambassade te Brussel, daterend van 14 januari 2010, waarin wordt geattesteerd dat hij in de onmogelijkheid verkeert zijn geboorteakte te bekomen en waarin de identiteitsgegevens zoals vermeld op de identiteitskaart met het nummer 0232912 worden bevestigd.

Ter terechtzitting legt verzoeker zijn origineel paspoort neer, alsmede een attest van de Iraakse ambassade te Brussel van 10 maart 2010 dat attesteert dat dit paspoort een geldig paspoort is.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en, in voorkomend geval, 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Verzoeker, hoewel hij melding maakt van de toepasselijke wetgeving, voert geen middel aan inzake de vluchtelingenstatus en poneert enkel elementen inzake het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de reglementair bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

In zoverre een onderzoek van de door verzoeker aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens, in casu het bijgebrachte paspoort.

Verzoeker tracht middels onderhavige vierde asielaanvraag, in acht genomen dat hij hierin niet slaagde tijdens zijn voorgaande drie asielaanvragen, alsnog zijn afkomst uit Kirkuk aan te tonen door het bijbrengen van een origineel paspoort. Tijdens zijn vorige asielaanvragen kon verzoeker niet aannemelijk maken dat hij van Kirkuk afkomstig is hoewel hij dit ondermeer trachtte te doen door het aanvoeren van documenten die als niet-authentiek werden beoordeeld (zie de niet-betwiste motivering sub 1 inzake zijn derde asielaanvraag).

Thans tracht verzoeker zijn afkomst aan te tonen door het bijbrengen van een origineel paspoort. Te dezen dient te worden vastgesteld dat verzoeker andermaal faalt in het aantonen van zijn herkomst aangezien het paspoort blijkens de bevindingen van de Federale Politie behept is met gebreken ten gevolge waarvan verzoeker zijn identiteit - en dienvolgens zijn herkomst - helemaal niet aannemelijk maakt. Verzoekers verklaring dat *“(d)e foto was misschien oorspronkelijk niet goed aangebracht, enz”* vindt geen steun in het verslag van de Federale Politie dat ondermeer stelt *“(...) dat de foto en het ‘ghost image’ niet met hetzelfde drukprocédé werden aangebracht (...) Deze vaststellingen verwijzen naar het doorvoeren van een fotoverandering. Het kinegram over de foto is dikker dat bij ons specimen en vertoont slechts een onvolledig beeld van de inhoud. Tevens zijn sporen zichtbaar die aantonen dat het kinegram reeds eerder op een andere drager was aangebracht. Onderzoek door middel van infrarood licht heeft aangetoond dat er sporen terug te vinden zijn van een andere foto. Ook het ‘Ghost image’ blijft niet zichtbaar bij infrarood licht bestraling”* (administratief dossier, map asielaanvraag, stuk 13: landeninformatie). Het attest van de Iraakse ambassade dat zonder nadere uitleg stelt dat het paspoort wel degelijk geldig zou zijn weegt in casu niet op tegen en doet geen afbreuk aan de gedetailleerde vaststellingen (zie ook bijlage van drie pagina's bij verslag met referentie van de Federale Politie 148684/IRQ/A/09) die werden gedaan door de Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden Documenten van de Federale Politie.

Verzoeker volhardt aldus tijdens zijn vierde asielaanvraag in het intentioneel misleiden van de Belgische overheden omtrent zijn identiteit en afkomst. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze aanbrengt; een houding waarin verzoeker volkomen faalt aangezien hij zich bij een voorgaande asielaanvraag reeds bediende van niet-authentieke documenten en hij zich tijdens zijn deze asielaanvraag andermaal beroept op een niet-authentiek identiteitsdocument dat aantoonbaar geraffineerd werd gemanipuleerd.

Wat betreft de overige twee attesten van de Iraakse ambassade, daterend van 14 januari 2010, dient te worden opgemerkt dat uit de inhoud hiervan blijkt dat deze is gebaseerd op de gegevens zoals weergegeven op de identiteitskaart met het nummer 0232912. Reeds tijdens verzoekers derde asielaanvraag werd ten aanzien van deze identiteitskaart vastgesteld dat het een niet-authentiek exemplaar betreft, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat de hierop gesteunde attesten van de Iraakse ambassade verzoekers afkomst zouden kunnen aantonen (administratief dossier, stuk 13: landeninformatie).

Verzoeker toont derhalve zijn herkomst uit Kirkuk niet aan en de subsidiaire beschermingsstatus dient aan hem te worden ontzegd. Verzoeker weerlegt immers niet op dienstige wijze dat zijn nood aan bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van Noord-Irak alwaar de situatie op dit ogenblik volgens de landeninformatie in het administratief dossier niet van die aard is dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS